

Coop Himmelblau

(Wolf D. Prix i

H. Swiczinsky)

Arquitectes

Architects

Joe Kollegger

Col·laborador

Collaborator

1980

Data del projecte

Project Date

1981

Data d'execució

Construction Date

Gerald Zuqmann

Fotografies

Photographs

L'ÀNGEL ROIG

THE RED ANGEL

VIENA

L'Àngel Roig és una combinació de bodega i cafè amb música. Per damunt de l'escenari hi ha un àngel amb les ales desplegades.

L'àngel de la melodia (l'alemany fa servir la mateixa paraula per a dir melodia i fang) és la materialització de l'hàlit del cantant, de les notes del músic, del discurs de l'actor a escena.

El cos de l'àngel és fet de guix i de blocs de vidre (qui sap, realment, quin aspecte té un àngel?) i també es veu a la façana.

Les ales de l'àngel travessen el sostre. Són fetes de rails de planxa de metall deformats amb una vora d'acer inoxidable. I, entremig, hi ha fang. La línia melòdica feta d'acer inoxidable neix damunt l'escenari, davalla tot al llarg de la façana, travessa la paret exterior i torna a l'interior per acabar en agulla.

En cap moment no es pot veure completament la deformació de l'espai i només queda anunciada en els punts de transició.

Molts perceben la presència de l'arquitectura.

D'altres no gens: això també és arquitectura oberta.

Entrada des del carrer.
Street Entrance

The *Red Angel* is a combination of wine bar and *chanson* theatre. Over the stage, an angel unfurls.

The angel of tune (in German, *Ton* means both tone and clay) is the concrete breath of the singer, the concrete melody of the musician, the materialized speech of the player on the stage.

The body of the angel is molded of plaster and glass blocks—who knows what an angel's body really looks like?—and is also visible on the facade.

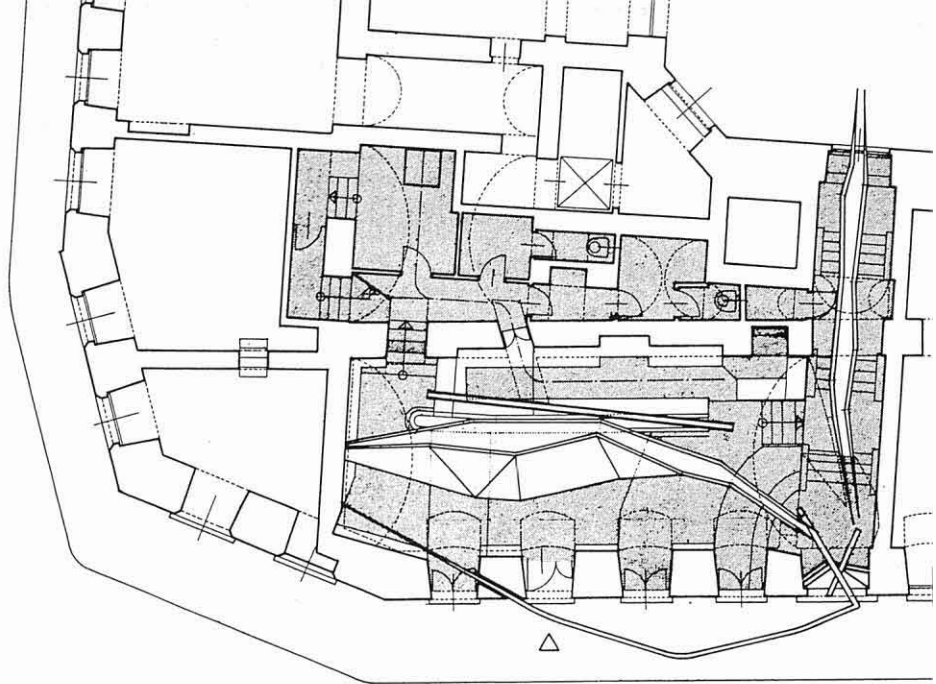
The wings of the angel pierce the ceiling. They are distorted sheet metal rails with a stainless steel edge. And between them, there is clay. The stainless steel tone line begins over the stage, ducks along the facade, breaks through the outside wall and ends again inside in a needle point.

The distortion of the space can never totally be seen, only anticipated in its transitions.

Many sense the presence of architecture.

Many don't: that, too, is open architecture.

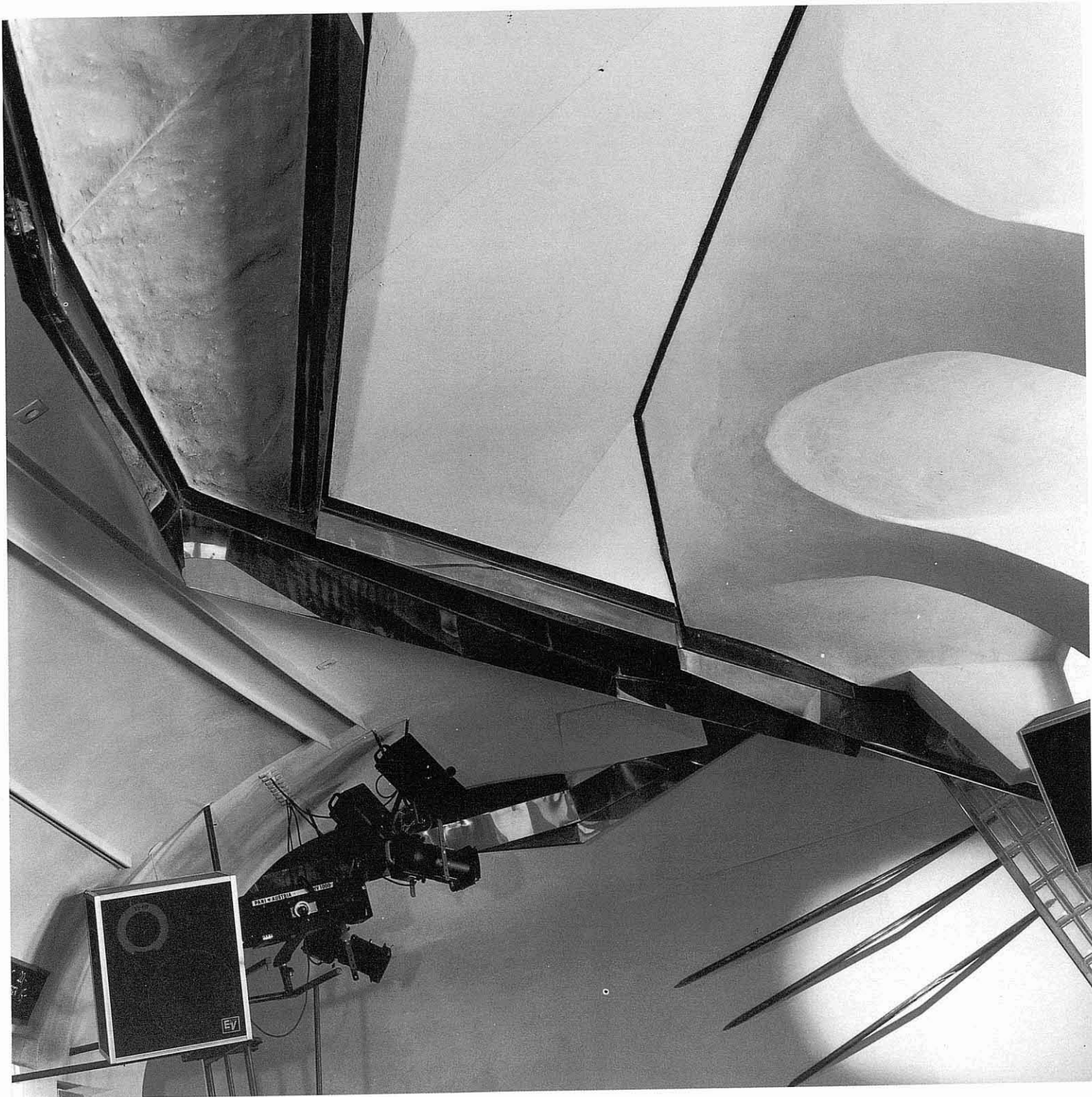

Planta del local.
Ground Floor of the Bar

Porta posterior al pati.
Rear Door to courtyard.

Coop Himmelblau

(Wolf D. Prix i

H. Swiczinsky)

Arquitectes

Architects

F. Masher i F. Stepper

Col·laboradors

Collaborators

1983

Data del projecte

Project Date

LA CASA OBERTA

THE OPEN HOUSE

CALIFÒRNIA (U.S.A.)

Es va crear a partir d'un esbós, semblant a una explosió, dibuixat amb els ulls tancats. Concentració absoluta. La mà com un sismògraf dels sentiments provocats per l'espai. En aquell moment, allò que era important no eren pas els detalls, sinó els raigs de sol i d'ombra, la lluminositat i l'obscuritat, l'alçada i l'amplada, la blancor i la volta, la vista i l'aire.

La casa —de cos oblic i coberta de volta— té cent metres quadrats. L'entrada és una escalinata.

El corrent de l'energia de l'esbós es trasllada a l'estàtica i a la construcció. El mateix edifici —aguantat per tres puns i tens— gairebé flota. La construcció dels elements tirants fa possible el vidriament doble de la coberta.

La protecció de l'edifici produeix una construcció de coberta doble, adequada pel seu concepte d'energia passiva, i també per la possibilitat de modificació perpètua. No hi ha una limitació predeterminada de l'àrea d'habitatge. Aquesta àrea podria sorgir un cop acabada la casa, o potser mai: això també és arquitectura oberta.

El projecte es farà a Califòrnia (U.S.A.) el 1987.

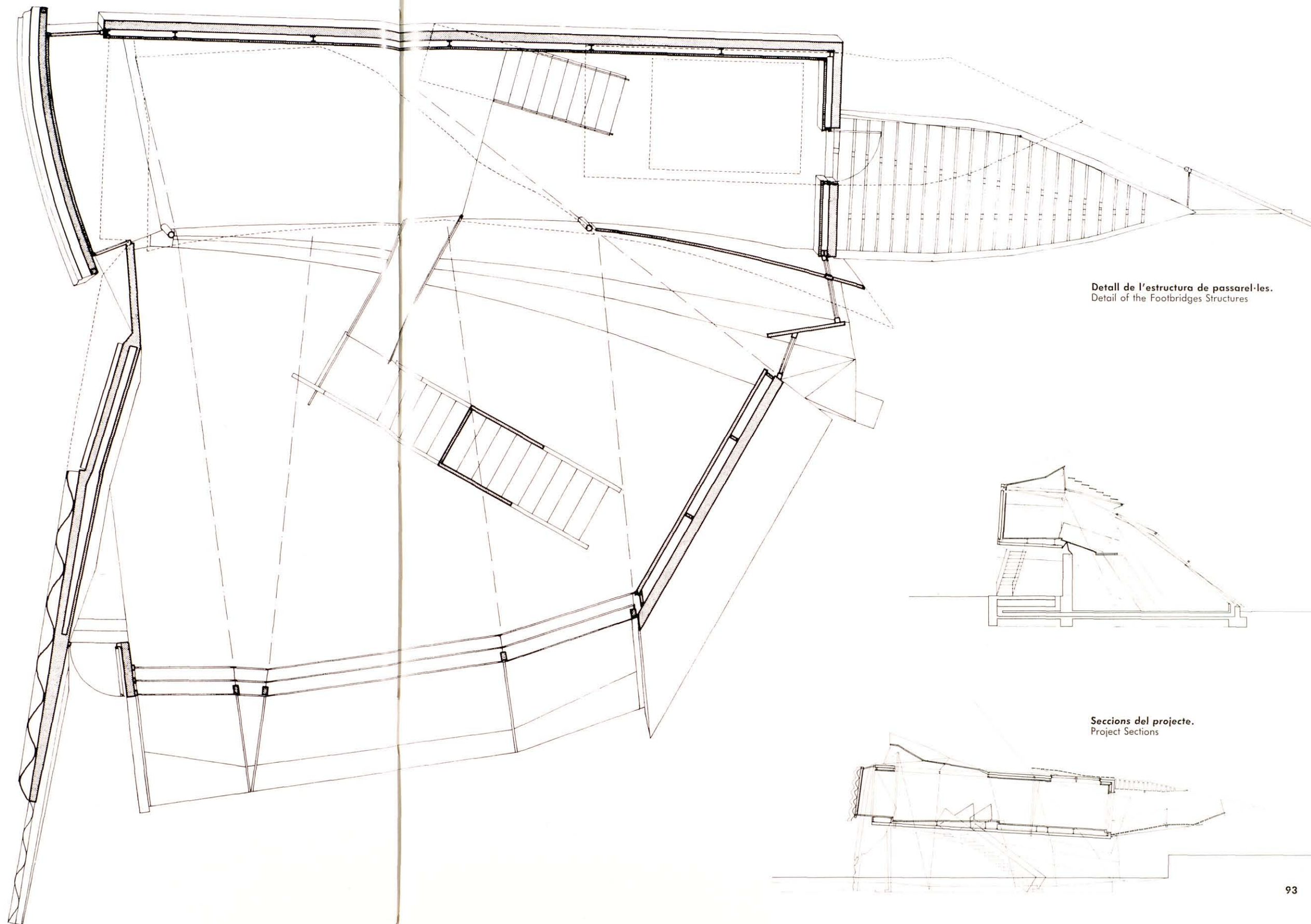
Created from an explosive-like sketch drawn with eyes closed. Undistracted concentration. The land as a seismograph of those feelings created by the space. It was not the details which were important at the moment but the rays of light and shadow, brightness and darkness, height and width, whiteness and vaulting, the view and the air.

The house —slanted body and vaulted skin— is 100 square metres. The entry a stairway.

The current of the energy in the sketch is translated into statics and construction. The building itself —resting on three points and taut— almost floats. The construction of the taut elements makes a double-glazed skin possible.

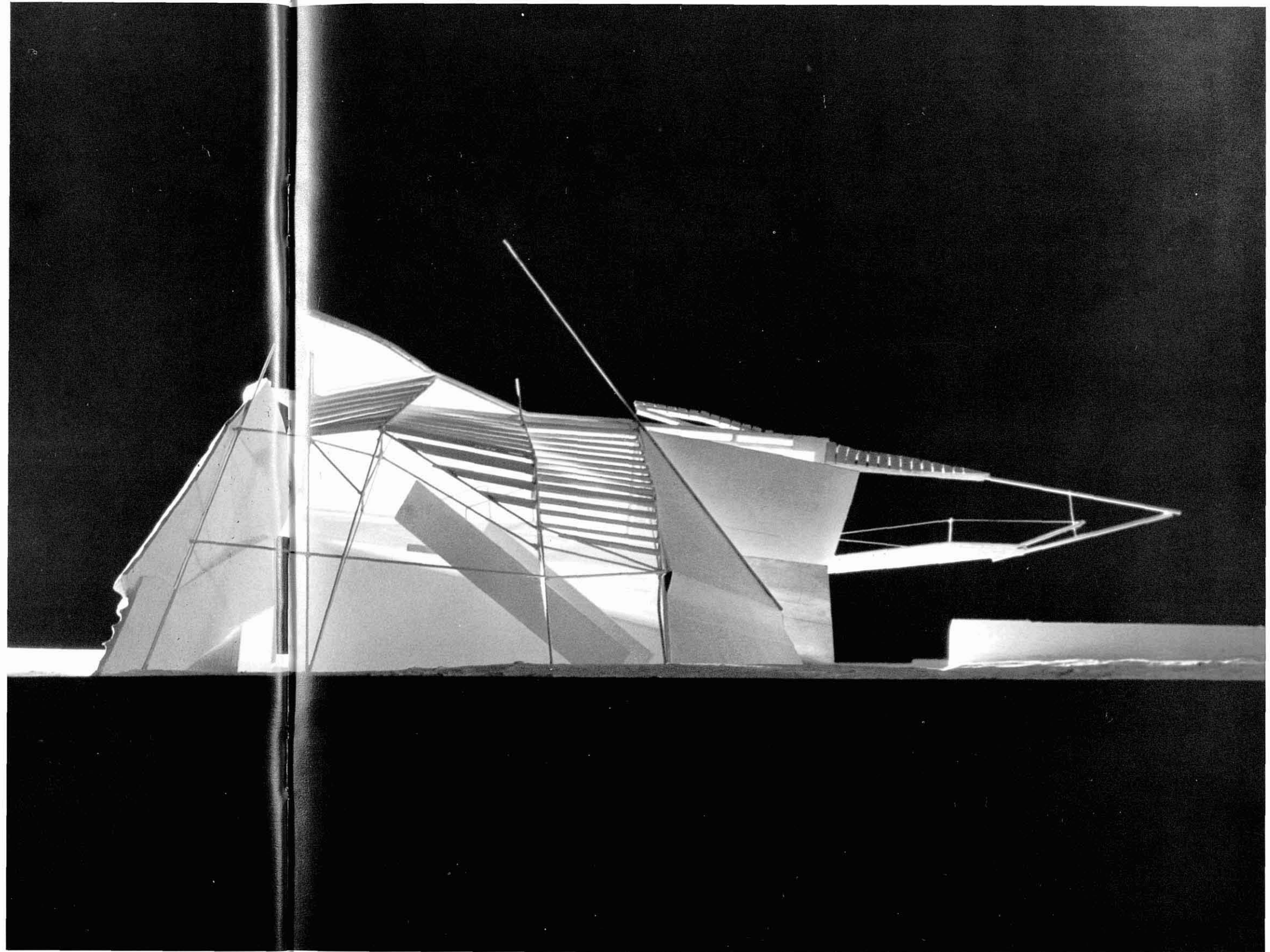
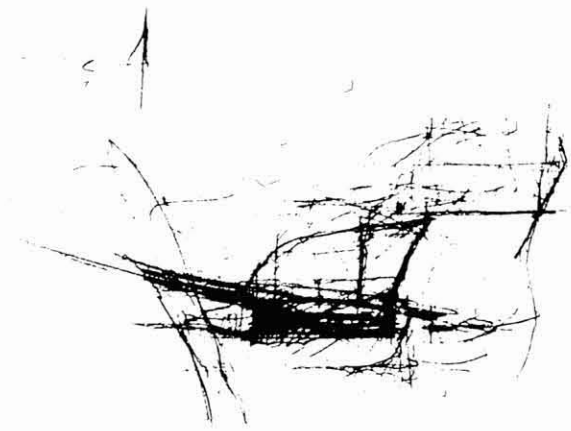
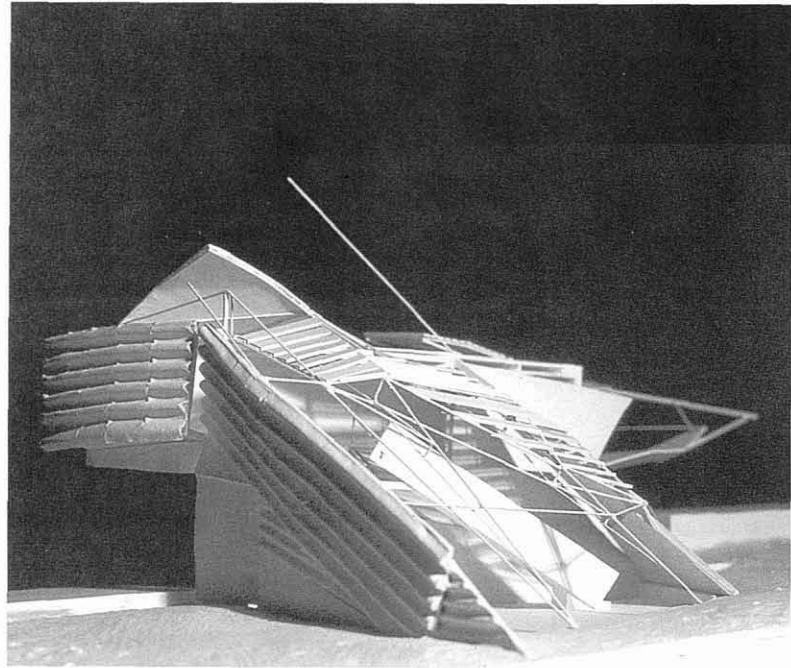
Protection of the building brings about a double-shelled construction. Suitable for its passive energy concept as well as the ever possible alteration. There is no predetermined division of the living area. This could result after the completion of the house, or never —that, too, is open architecture.

The project will be realized in 1987 in California (USA).

Detall de l'estructura de passarel·les.
Detail of the Footbridges Structures

Seccions del projecte.
Project Sections

Coop Himmelblau

(Wolf D. Prix i

H. Swiczinsky).

Arquitectes

Architects

Oskar Graf i

F. Mascher.

Enginyers

Engineers

1984

Data del projecte

Project Date

1985

Data d'execució

Construction Date

Gerald Zugmann

Fotografies

Photographs

ESTUDI BAUMANN

BAUMANN STUDIO

VIENA

El client volia un estudi per treballar-hi com a artista gràfic i poder-hi viure «envoltat dels quadres dels seus amics». (Té pintures d'Attersee, Lassning, Kocherscheidt, Cy Twombly, Brus, Nitsch, Rainer, Pichler.) No va pas manifestar cap altra necessitat.

El lloc que vam veure era el local d'un negoci amb tres portals que donaven al carrer, cosa que accentuava el caràcter parcialment públic de la sala. La feina consistia a reconstruir la cambra de 50 metres quadrats i 5 metres d'alçada, i també tots tres portals.

L'escassa grandària del local no ens va pas desanimar. Cap dels tres portals no ens molestava i l'alçada de la cambra ens feia el pes.

Vam veure parets i portes altes i vam pensar a posar-hi escales mòbils, plataformes volants, ponts i galeries. Vam decidir de penjar els quadres en tres fileres, l'una sobre l'altra. Se'ns va acudir de fer una teulada enfonsada que finalment es va convertir en unes ales de gel i unes colisses de vidre.

El projecte va quedar enllestit el mes de novembre de 1984 i el 13 de juliol de 1985 ja estava construït.

L'àrea original de la cambra —52 metres quadrats— es va ampliar fins a 71 metres quadrats en construir-se la galeria i la plataforma de 19 metres quadrats. A la planta baixa hi ha un bany amb una antesala i al pis superior, un magatzem petit.

Dos dels portals van quedar convertits en entrades. Una de les portes duu mitjançant les escales plegables a la galeria que travessa la cambra tot seguint la filera superior de quadres. Aquesta galeria duu a la plataforma, una zona de treball adicional.

L'escultura alada del tercer portal és una paret exterior d'alumini autoportant que fa forma d'arc cap endins de la cambra —construcció: nervis d'alumini de 2 mil·límetres. A totes dues bandes, desplaçant-se una mica cap a l'interior de la cambra, la construcció és vidrada, cosa que diferencia la llum natural. Un radiador integrat guia l'escultura cap a una zona de convecció que estimula la circulació de l'aire per l'habitació de cinc metres d'alçada. L'escultura alada és un element tridimensional que dona forma tant a l'interior com a l'exterior de la cambra. A més a més, actua com a control de la llum i de l'aire.

La construcció d'acer del recorregut superior constitueix la part penjada del projecte. L'espai ha quedat diferenciat i obert. La

galeria travessa la cambra a una altura de 2,5 metres, cosa que permet un aprofitament total de les pintures de la paret posterior de cinc metres.

El client va triar els mobles i la manera de disposar-los.

L'estètica

La part penjada del projecte mostra una esfera de tensió formal d'àrees espacials obertes i de línies transversals entrellaçades. L'estètica i la construcció són l'acompliment del camp de tensió que hem apuntat fa un moment.

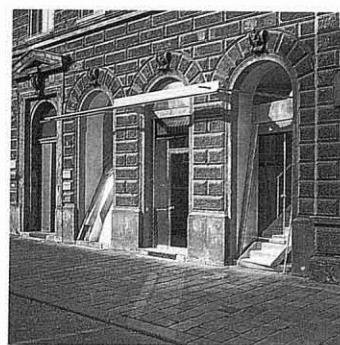
Els elements autoestables estàticament determinats, com ara la plataforma, les escales, la galeria i l'escultura alada, s'entrellacen amb un sistema estàtic indeterminat mitjançant unes articulacions de tensió, d'acord amb el gràfic del projecte.

Aquest sistema obert i indeterminat permet una reducció transversal de totes les articulacions de pressió.

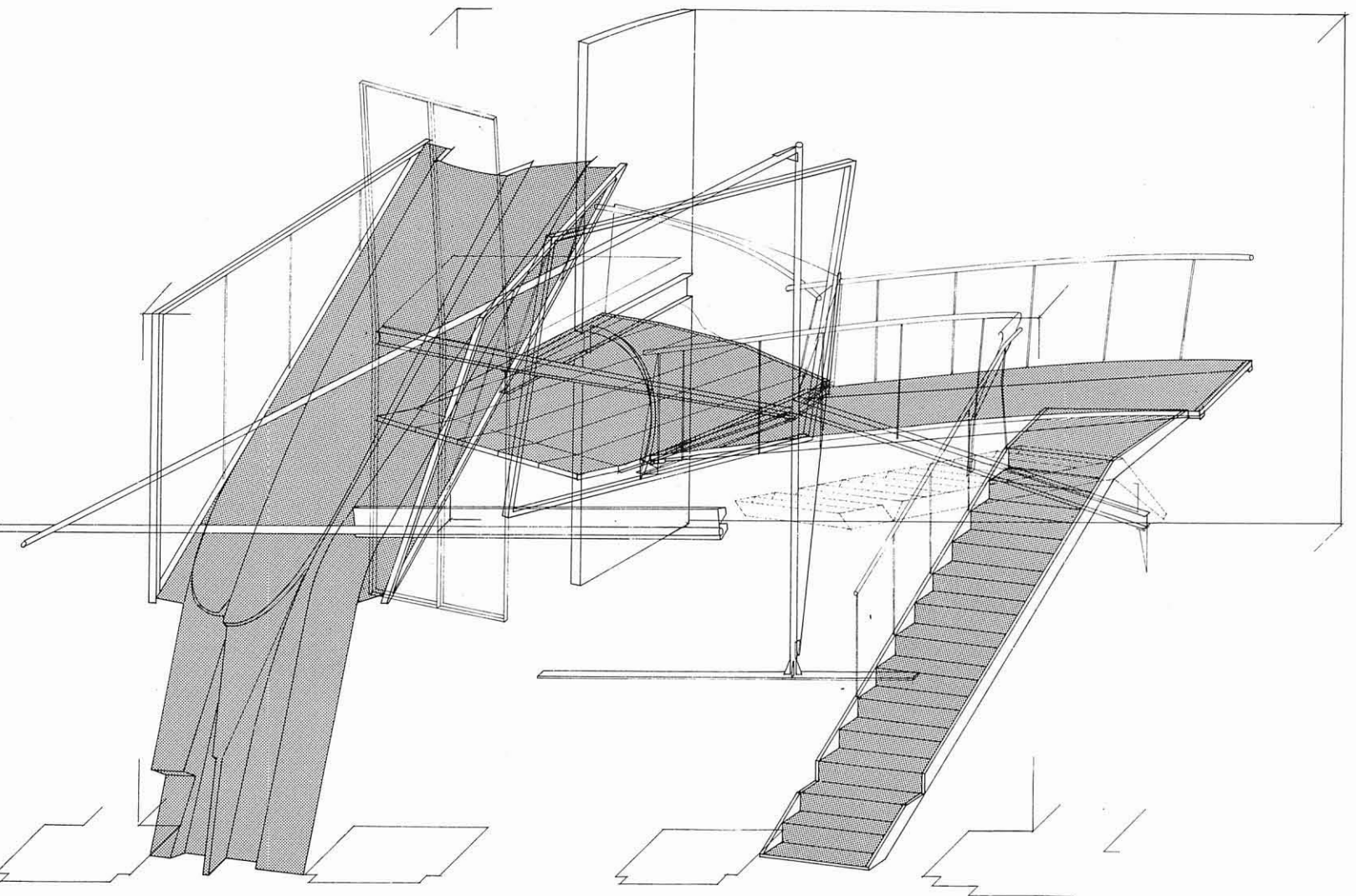
El pes és derivat per mitjà d'un *Kragträgersystem* (una estructura en voladís) dins de les parets laterals. El pes vertical que queda damunt del cinturó del soterrani en forma de volta el desvien tres pilars primis. Només se'n pot veure un, ja que els altres dos són parts integrants de les parets. El plànol de la planta resta obert.

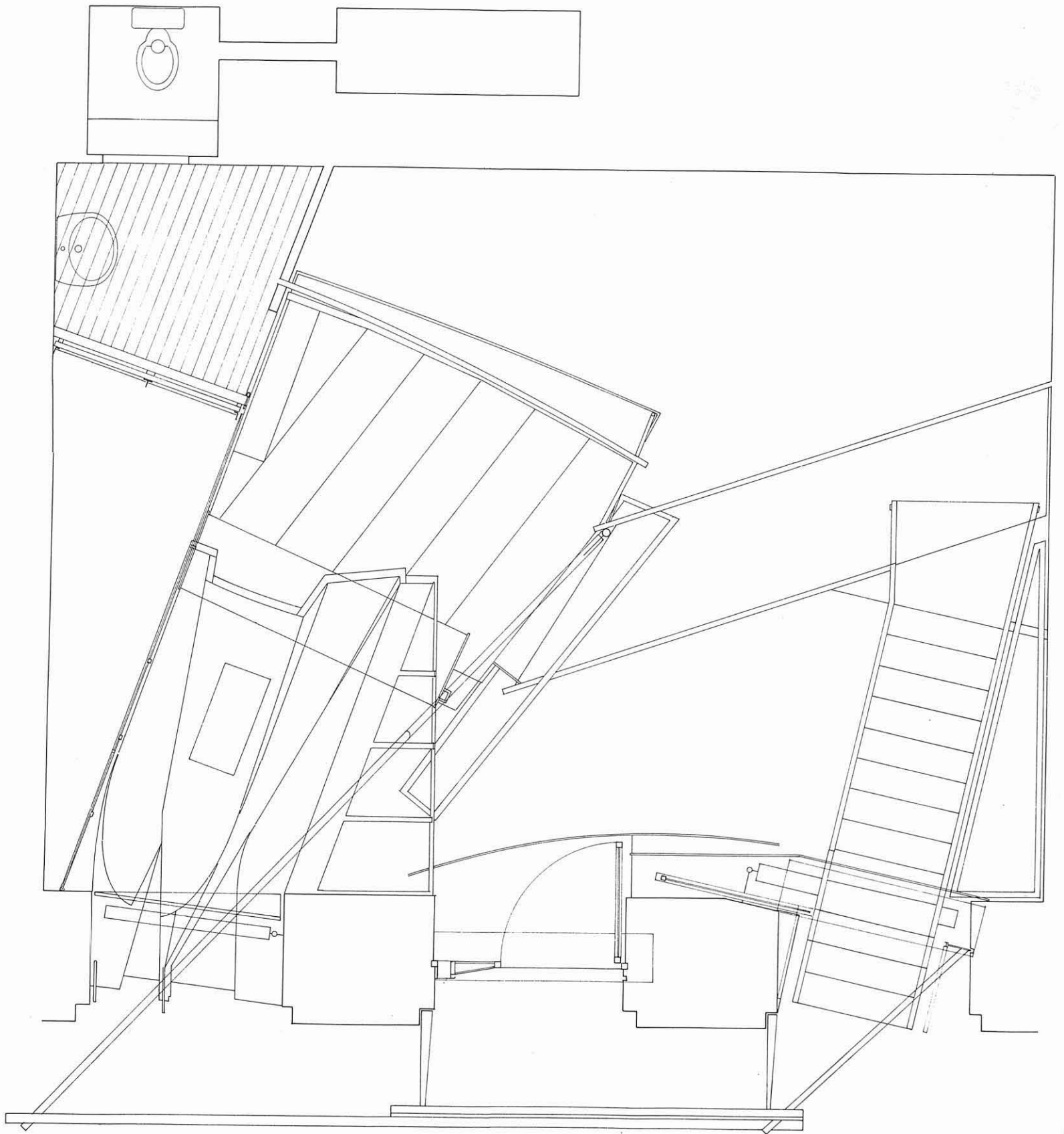
En aquest pilar a la vista, els sistemes hi queden units i s'entrellacen tot formant un nus. Fóra ideal que aquest nus fos lliure de forces.

**Posicions successives de l'escala
d'accés a l'altell**
Successive Positions of the Stairs to the
mezzanine floor

The client wanted a studio where he could work as a graphic artist and where he could live «with his friends' paintings». (He owns paintings by Attersee, Lassning, Kocherscheidt, Cy Twombly, Brus, Nitsch, Rainer, Pichler.) Other requirements were not expressed.

The locality we saw was a business premises with three portals facing the road, emphasizing the partly public character of the room. The task was to reconstruct the room of 50 square metres, 5 metres in height, and also the three portals.

The small size of the premises did not discourage us, the three portals did not bother us and the height of the room was agreeable to us.

We saw high walls and high doors and thought of movable stairs, flying platforms, bridges and galleries. We thought of paintings hanging in three rows one above the other. We thought of collapsed roofs that had turned into frozen wings and sliding glass.

In November 1984 the drawing was completed, on July 13th, 1985 it was built.

The original room size of 52 square metres was extended to an area of 71 square metres by building the gallery and the platform of 19 square metres. On the ground floor there is a bathroom with an anteroom and on the upper floor a small storage-room.

Two of the portals were turned into entrances. One door leads over the folding stairs to the gallery that crosses the room along the upper row of the paintings. This in turn leads to the platform, an additional work area.

The wing sculpture in the third portal is a self-supporting aluminium outer wall arching into the room. (Construction: 2 millimetre aluminium ribs). On both sides, slightly shifted into the room, the construction is glazed, and this differentiates the natural light. An integrated radiator guides the sculpture to a convection area which stimulates the circulation of air in the room 5 metres high. The wing sculpture is a three-dimensional element shaping both the interior and the exterior of the room. In addition it serves as a control of light and air.

The steel construction of the upper flight corresponds to the suspended state of the design. The space has become differentiated and open. The gallery crosses the room at the height of 2,5 metres and this allows full use of the 5 metres high back wall for the paintings.

The client alone had the choice of the furnishing and its arrangement.

The statics

The suspended state of the design shows a formal tension sphere of space-opening areas and transversal interlaced lines. The statics and the construction are the realization of this field of tension.

The statistically determined self-supporting elements such as the platform, the stairs, the gallery and the wing sculpture interlace in an undetermined static system by links of tension, according to the design graph.

This undetermined, open system allows cross-section reduction of all pressure links.

Weight is reduced by a *Kragträgersystem* (cantilevered structure) within the side walls. Three thin pillars deflect the remaining vertical weight into the belt of the valuted cellar. Only one of the pillars can be seen, the other two being integrated parts of the walls. The ground-plan remains open.

At this pillar the systems are interlaced and tied together in a knot. It would be ideal if this knot were free of forces.

